

Ideer, der ligger i vor nye Forfatning. Ud fra disse to Ting er det, vi skal se, hvor det ærede Medlem vil være at finde, hvis de Radikale finder paa at blæse op til Forfatningskamp. Her fik jeg ikke, synes jeg, det Svar, som jeg havde søgt at afæske det ærede Medlem, indirekte i hvert Fald. Jeg pegede i min første Tale paa, at det maaske kunde lykkes det nuværende Ministerium at spærre Vejen for en Valglov ved at indbyde til en Grundlovs-kamp; da det jo er ganske afgjort, at en Grundlovs-kamp i dette Øjeblik vil ende med, at Ministeriet ikke faar sit Grundlovsforslag gennemført, pegede jeg paa, at man kunde maaske ad denne Vej vel opnaa at faa en god Attitude for et demokratisk Forfatningsstandpunkt, men Valgloven gik i Løbet. Jeg tror, at de ærede Socialdemokrater skulde tænke lidt paa, om der ikke i denne Henseende ligger en indenrigsministeriel Manøvre bagved; thi vel er de Radikale i dette Øjeblik svært ivrige for en ny Valglov, men de har forsomt alt Arbejde derpaa; i saadant noget som $\frac{3}{4}$ Aar har alt Arbejde derpaa fra Ministeriets Side ligget hen. Dernæst er det et Spørgsmaal, om de Radikale er saa forfærdelig interesserede i at faa en ny Valglov, om de f. Eks. er saa interesserede deri, som Socialdemokratiet er.

Jeg skal slutte med at sige til den ærede sidste Taler, at Statsministeren har jo anvist, hvad der skal gøres overfor et Landsting, som ikke er Ministeriet følgende. Han har jo forudsagt, forudsat og gennemtænkt den Konflikttilstand, som den 28. Februar i Aar var mulig mellem Landsting og Folketing, og sagt, at naar en saadan Tilstand indtræder, skal Ministeriet opløse Folketinget og derefter møde overfor Landstinget med den Magt, som Vælgernes Tilslutning har givet det. Det var imidlertid det, som Ministeriet forsømte.

Sporon-Fiedler: Der er talt saare mange Ord om denne lidet udviklede Sag. Det, hele Krisen i Virkeligheden drejede sig om, var, om Parlamentarismen skulde sidde i Højsædet eller vises tilbage til en meget beskeden og efter min Mening meget upassende Stilling i vor Forfatning. Jeg finder, at inden denne Debat slutter, skal man for Folketingsparlamentarismens Skyld udtale en Tak til Landstinget, fordi det har villet værne Parlamentarismen. Man har villet appellere til Folketingsvælgernes Dom, og det er absolut beføjet. Derfor finder jeg, at den højtærede Ministers Ord om, at Landstinget ganske

ubeføjet har blandet sig i Sagerne, er ganske ubeføjede. Det, vi har villet i denne Sag, er, at Parlamentarismen, ogsaa Folketingsparlamentarismen, fremdeles skal sidde i Højsædet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 83 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 489 af 13. Oktober 1917 om midlertidig Tillægsafgift paa Vin og om Ophævelse af Lov Nr. 665 af 21. December 1918 vedrørende samme Afgift.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sattes til Forhandling.

N. Neergaard: Jeg skal, hvad jo baade det sene Tidspunkt og Sagens Beskaffenhed opfordrer til, fatte mig meget kort. Jeg kan paa mit Partis Vegne i det hele anbefale dette Lovforslag, idet vi gaar ud fra den Betragtning, at den hidtil gældende Afgift paa Vin hang ret nøje sammen med den stedfundne fuldstændige eller omtrentlige Afspærring af Landet fra Tilførsel af Vin. Det drejede sig om den her i Landet værende Beholdning, som efterhaanden brugtes, og for hvilken man faktisk vilde faa meget høje Priser, saa at der var en Mulighed for Staten for at udvinde denne overordentlig høje Afgift deraf, uden at Afgiftens Højde modvirkede den fiskale Hensigt. Anderledes kommer det imidlertid til at stille sig, naar der igen er aabnet for fri Tilførsel af Vin fra Udlandet; saa tror jeg, at en Fastholden af den oprindelige Afgifts Højde vilde være fiskal uheldig og vilde modvirke Lovens Hensigt, som er den ene at bringe Penge ind i Statskassen. Det er min Overbevisning, at den Nedsættelse af Afgiften, som her er foreslaaet, vil bringe Statskassen en større Indtægt, end hvis man vedblivende under de forandrede Forhold lod den gamle, meget høje Afgift bestaa. Ud fra